

EU-Griekenland: 1-0 (19.6.12)

De mainstream media en de Europese leiders waarschuwen het Griekse volk voor chaos, om zo de partij "Nieuwe Democratie" te promoten, die ternauwernood de parlementsverkiezingen in Griekenland won. Aldus een persbericht van Attac Vlaanderen.

De Conservatieve partij kan daardoor een coalitie vormen met het sociaaldemocratische PASOK, sterk sociaalliberaal georiënteerd, om zo door te gaan met de bezuinigingsplannen die het land nochtans hebben gevoerd tot een economische puinhoop en een situatie die afstevent op een humanitaire ramp.

Het zijn bovendien deze twee partijen die, met de medeplichtigheid van de Europese leiders Griekenland tot aan de rand van de afgrond hebben geleid: het werd een corrupte staat, met fiscale cadeaus voor de rijken, bouwwerken zoals ten tijde van de farao's, exploderende militaire uitgaven en opsmuk van de begrotingscijfers ...

Het cynisme van de Europese regeringsleiders, ook de onze, kent geen grenzen: nog liever een overwinning van de meest corrupte machtselite, Neo Demokratia en Pasok, dan de doorbraak binnen de Eurozone van een strijdbare radicale linkse partij met echte alternatieven.

De Europese regeringsleiders ondersteund door de onkritische media wilden ons doen geloven dat het Griekse alternatieve links, vooral vertegenwoordigd door Syriza, vijandig stond tegenover de euro en dat voorzitter Alexis Tsipras een gevaarlijk "Paard van Troje" was die we buiten de liberale stadswallen van de monetaire unie moesten zien te houden. Nochtans zijn vooral Syriza's voorstellen in staat om Griekenland en de eurozone uit de crisis te halen: stoppen met de bezuinigingen, een audit uitvoeren van haar staatsschuld met het zicht op een gedeeltelijke annulering (door de banken en de supervermogenden te laten bijdragen), een herfundering van het eurogebied zodat het niet langer onderworpen is aan de financiële markten, om het nadien weer op te bouwen.

Alhoewel Wilfried Martens maar al te goed weet dat Antonis Samaras een politieke charlatan is, was hij toch fier te melden dat Neo Demokratia deel uitmaakt van de Europese Volkspartij. Maar ja, ook Berlusconi maakt deel uit van deze octopus. Er hangt een geur van leugen en bedrog rond een deel van deze partijen, maar iedereen kijkt ineens de andere kant op en Samaras wordt binnengehaald als de redder van de Eurozone.

De pro-besparingscoalitie zal waarschijnlijk niets minder doen dan Griekenland nog wat dieper in de crisis duwen. In heel Europa leiden besparingen tot desastreuze gevolgen: Ierland en het Verenigd Koninkrijk, de "goede studenten" inzake strengheid, zinken nog dieper.

Spanje, aangevallen door de financiële markten, staat ook al op de rand, en Italië nadert de afgrond met rasse schreden. Toch dringen de EU-leiders aan op het in stand houden van dit absurde en onrechtvaardige beleid, alles moet wijken voor de redding van private banken, en daarvoor kunnen alle mogelijke middelen ingezet worden. Die middelen zijn er ineens niet wanneer in het Europa van vandaag 84 miljoen armen en 24 miljoen werklozen in het vizier komen.

Schijnbaar genuanceerd, weigeren de overheden ook om de bezuinigingen nog maar in vraag te stellen: ze zijn zelfs verheugd over de nederlaag van het alternatieve links in Griekenland, beloven bovendien hun "verplichtingen na te komen" en met alle macht de tekorten in te tomen.

Dit is gewoonweg suïcidaal gedrag in een recessie, en het is absoluut niet het "pact voor groei", waar François Hollande voor staat, dat daar zo veel kan veranderen: hij beperkt zich slechts tot maatregelen ten gunste van de particuliere investeringen voor bedragen minder dan 1% van het BBP in de eurozone.

"Niemand, geen enkele sociale groep, kan vandaag de dag de inzet vermijden om bij te dragen

aan de sanering van de overheidsfinanciën om de financiële ineenstorting van de Eurozone te voorkomen” dat is ongeveer het steeds herhaalde verhaaltje, waardoor men ook de werknemers en gewone belastingsbetalers mee verantwoordelijk stelt voor de financiële crisis.

Terwijl de rijken hun schaaapjes al lang op het droge hebben, ofwel in offshore jurisdicties, ofwel in belastingparadijzen, ofwel in vastgoedbeleggingen niet in eigen land maar bvb. in Londen, worden intussen steeds meer financiële middelen overgeheveld van de publieke sector naar de private financiële industrie, met een gigantische plundering van de publieke financiën tot gevolg.

In een aantal landen zoals Griekenland en Spanje wordt soepbedeling intussen een nieuwe vorm van sociale bescherming.

In de grote steden van de Europese Unie zie je de bancaire centra glimmen met de meest exuberante gebouwen terwijl in diezelfde steden de scholen, zwembaden, bibliotheken en ziekenhuizen de minst gerenoveerde gebouwen zijn. Maar toch is het verhaaltje dat rondgestrooid wordt: iedereen heeft boven zijn stand geleefd, iedereen is bezeten door de hebzucht.

De gemeenschap wordt al jarenlang geplunderd door de financiële industrie, een conglomeraat van beurzen en banken, terwijl de sociale democratie geluidloos vervangen is door een marktconforme democratie (dixit Angela Merkel). En terwijl de bonussencultus wordt voortgezet staan de lonen overal onder druk.

Is dat geen reden voor ongerustheid? Voor verontwaardiging? Voor revolte?

In Griekenland illustreert de snelle opkomst van Syriza de broze vitaliteit van het verzet. In heel Europa gaan stemmen op tegen het bedrog van de besparingen opgelegd door de trojka, namens een andere Europese solidariteit: die van burgers en sociale bewegingen. Intussen geeft de machtselite geen krimp.